

[Ministeren for Grønland.]

borg kan strække til. Derfor må den kongelige grønlandske handel fortsat have adgang til at sige stop, hvis de for de hjemmeboende nødvendige forsyninger er truede, sådan at ikke alle restriktioner vil kunne bortfalde i Holsteinsborg på én gang. Deri er jeg sikker på at det ærede medlem er enig med mig, når vi tænker på hensynet til de grønlandske fiskere.

Endelig må jeg i anledning af det ærede medlems bemærkning om, at danske fiskere i modsætning til færøske og norske ikke har egne muligheder for at forsyne sig, oplyse, at et sådant modsætningsforhold eksisterer ikke. Danske, f. eks. bornholmske og nordjyske, fiskere har lige så vel som færøske og norske fiskere fuld adgang til at bunkre i Færingehavn.

Formanden: Må jeg advare medlemmer imod at føre for trofelige samtaler. Jeg kan høre hvert ord heroppe, og det generer faktisk forhandlingen.

Henry Sørensen: Jeg takker ministeren for svaret og for så vidt også for en del af indholdet. Der var i alt fald et tegn på, at man er ved at ændre syn på dette olieproblem, og det kan jeg selvfølgelig være tilfreds med, i særdeleshed hvis den forhandling, som jeg forstod skulle foregå ret hurtigt, får det resultat, som ministeren måtte ønske. Jeg tror, at de mennesker, der skal deltage i disse forhandlinger, er fornuftige og positive nok, så i den retning er jeg ikke så nervøs.

Jeg må måske lige have lov at sige et par ting om de punkter, ministeren trak frem, specielt punktet beskæftigelse. Det er noget, man så ofte har brugt, og jeg skal ikke imødegå dem, som har ønsket at bruge dette, men blot pege på, at det, der er tale om her, er laks, der hovedsagelig bliver sejlet i land i fuldstændig færdig tilstand, i frossen tilstand, måske skal hænges op på fryserier i Grønland og derefter lastes om bord i skibe til Danmark. Jeg har blot villet sige dette for at henvise til, at noget stort beskæftigelses-

sesproblem ligger der altså ikke i det; jeg er ikke uvillig til også at tage beskæftigelsen på Grønland med i betragtningerne, men det må ikke overvurderes.

Jeg er også meget glad for, at ministeren har taget et initiativ siden foråret, hvor spørgsmålet om olie også blev rejst i dette ting, til at få et bedre tankanlæg, men jeg blev lidt foruroeligt, da ministeren stadig væk brugte udtrykket, at man måtte have ret til at sige stop på et tidspunkt, hvis de grønlandske fiskere fik for lidt. Det er rigtigt, men må jeg så anmode ministeren om, at man finder en mulighed i de efterhånden ikke helt små bevillinger til Grønland, en mulighed for at udbygge olieanlægget i en sådan grad, så man både sikrer — og dette skal siges: først og fremmest — den grønlandske befolkning, det grønlandske erhverv og de fiskere, der har ret efter lovgivningen til at fiske langs Grønlands kyster. Det synes jeg man skylder både grønlandere og danskere, og jeg håber, at disse tankanlæg hurtigt kan komme i gang. Jeg kan ikke tro, at det økonomisk er så uoverkommeligt.

Ministeren for Grønland (A. C. Normann): Jeg takker det ærede medlem for den forståelse, han viser for problemet, og har ikke noget imod at tilføje, at hvis den udvikling, der i øjeblikket er tegn til, fortsætter med et stærkt forøget fiskeri af den art, jeg taler om, deroppe, kan og bør det vel motivere, at vi nu går ind i en overvejelse af, hvorvidt også de andre havne, som ligger lempe ligt for fangstpladserne, kan få en større oliekapacitet. Det vil formentlig kunne svares også ud fra rent forretningsmæssige synspunkter. Jeg vil meget gerne prøve at gå ind i det problem med en undersøgelse.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Bodil Koch* til undervisningsministeren:

„Hvad agter ministeren at gøre for at sikre, at Historisk-Arkæologisk Forsøgscenter i Lejre fortsat kan eksistere og få rimelige arbejdsvilkår?“